

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, József tér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Sennyei Pál.

Ráismerni mindkét alakban: az egyik a világi, a másik az egyházi.

A világi a büszkeség, az egyházi az alázat.

Az egyik a kiváltság, a másik az egyenlőség.

Az egyik a sarkantyús csizma, a másik a papucs.

Az egyik a haza, a másik az idegen.

Az egyik a törvényes házasság, a másik a „viszony.”

Hazájában az ember, ha mágnás, magasan hordhatja a fejét, fitogtathatja születését és érezheteti minden alsóbbszületésével, hogy van az embernek oly neve, mely mellett századokon át reklámot csinált a nemzet véres históriája. De Rómában csupa alázat az ember, meghajtja a maga derekát és az országét is, és űz oly önmegtágadási galanteriát, melyet a törvényes hitvestől a liaison javára meg szokott vonni minden perfect gavallér.

Pedig Sennyei Pál okos ember; oly okos ember, hogy hazája büszke lehetne rá, ha természet megengedné, hogy legyen büszke rá más is — magán kívül.

Soha sem állította, hogy demokrata; ez becsületesség. Soha sem tagadta, hogy arisztokrata; ez őszinteség. De nagy hősiséggel mutogatja, hogy nem demokrata, és örömmel kérkedik vele, hogy arisztokrata. Ez gorombaság.

Hogy milyen jó diplomata, mutatja a szíves és szövetséges viszony, melyet Zichy Nándorral folytat, aki Sennyeivel dolgozván egy kézre, még azon boldog hitben él, hogy conservatív aerában Zichy Nándor lehet miniseterelnök.

A hit boldogítja mind a kettőt. Sennyeit az a hit, hogy minden út Rómába, — Zichyt az, hogy minden út a cabinetbe vezet.

Csak azt szeretném tudni, hogy e két klerikális egyén közül melyik az őszintébb katolikus? Mert hogy Sennyei a nagyobb lutheránus, az bizonyos.

B. J.

VÁLASZT NEM KÉRÜNK.

Ha Ghiczzy pápa szemmel nézi a világ folyását, vajjon milyen szemmel nézheti azt Zichy Nándor?

VALÓSZÍNŰ.

En aztat hiszem, hoid ez a parízi revolution végre is ed revolulutionban fogja magát kilokadni.

Spitzig Iezig.

A SZENTIRÁS SZERINT.

Egy párisi communista, ki egyuttal jó keresztény, így nyilatkozott minap: A házbér-fizetésre nézve az Ur csak ezeket mondá: „add meg a császárnak a mi a császáré.” Császárunk pedig nincs, e szerint nem is fizetünk.

ELLENZÉKI CSODABOGARAK.

I

A „Hon” tárczájából. (68. szám márczius 23.)

(„E pur si muove.”)

Csolláné mondja Kálmánnak:

— Tudja ön mit gondoltam? Mához egy hétre elutazom Emsre fürdőbe. Milyen szép volna, ha ön is elkísérné oda. Távol minden ismerős arcztól, nem kísérve leskelődő tekintetektől, szabadon járhatnánk az ég alatt, a tengerparton.

Nassaut Németországba bekeblezni, ez sikerült Bismarcknak. De Nassauból Emsét kikebelezni és a tenger partjára vinni, ilyenre csak a mi Jókaink képes. Majd ha Kolozsvárról, hova a Dunán utazott, haza kerül: számon kérjük tőle e perverziv geografiát.

II.

Az „Ellenőr” utolsó számainak egyikében e prágai távsürgöny: „Professor Linker wurde von den czechischen Studenten insultirt” így hangzik: „A cseh tanulók egy baloldali tanárt insultáltak.” (Már akkor ugyis fordithatta volna, hogy: „elszigeteltek.”)

III.

A „Hon” s az „Ellenőr” legközelebb e müncheni távsürgönyt: „Döllinger hat an den Erzbischof von München-Freising einen Brief gerichtet,” mindketten így magyarították: „Döllinger Freising urhoz, a müncheni érsekhez, levelet intézett. (Illő pendantja a tavalyi „der Germanist Wackernagel — Wackernagel, a hires germanisator”-nak, valamint azon szintén „Hon”-i távsürgönynek, mely szerint németül „Graf Brassier de Saint Simon” florenzei porosz követ, Berlinbe utazott ugyan, magyarul azonban „Brassier gróf utazott Saint Simonból Berlinbe.”)

(Folytatása bizonyosan következik.)

Rajontörés.

Köszöntőzés.

Baráti locsolás.

Köntöntözés.

Baráti visont-locsolás.

Seladoni locsolás.

Árvíz-öntés.

HUSVÉTI ÖNTÖZÉSEK.

Están bátyánk dalai.

Kedvesemhez.

Te, kit néven nem nevezek,
Örök-ifju kedvesem!
Uj dalt néked zengedezek,
Harmatodtól nedvesen.

Neked jutott bétöltened
Bennem azt a szörnyű ürt:
Szép vagy, de a legszebb benned
A szép szem és a szép fürt.

Szemedet, ha megtekintem,
Mondják, szárazon is jó —
De a jószág még nem minden;
Könye, ha foly, kábitó.

Fürtöd, ha leng, óh mi kedves,
Megérdemli énekem;
De ha csorog, hogyha nedves,
Akkor édes énekem.

Minő fürt az? Minő szem az!
Mástól h'jába kérdezem:
Venus fürtje, szeme? Nem az!
Szőlőfürt és szőlőszem.

A színészek gyűléséről.

(Nytány Mozart „Schauspiel director“
czimű operájából.)

Elnök. T. gyülekezet! Én... én... (megzavarodik s a sugályukat keresi,) én... ne... nem... (nem látván sugót, nem tud tovább beszélni s elismerő éljenek közt leül.)

A nagyváradai igazg. Én... én... én is... (megzavarodik) boc... bocsnat, nem szoktam ily csekély közönség előtt beszélni; az zavar meg. (Általános sensatio.)

B. Orczy Bódog (félre) Egy vidéki igazgató, ki nem szokott csekély közönséghez! Volna csak pesti, majd más-kép beszélne.

A debreczeni igazg. T. gyülekezet! Tömérdek panasunk van. (Helyeslés.) A debreczeni színház még sincs kinevezve udvari színházzá, pedig kőből való és oszloptos is. (Sajnálkozás. Igaz!) Nekünk „tündérujjak“ kellenek, melyek e czimet s a vele járó subventiót elővarázsolják. Erre nekünk debreczenieknek oly szükségünk van, mint „egy pohár vízre“. Igaz, hogy mindeddig ez csak pusztá „Szent Iván-éji álom“, de ezért valósággal „idegesek“ vagyunk már és elég gyakran jövünk „kísértet“-be, beadni e közönséghez az „utolsó levelet“: a hucsulevelet, s az egész színházat „Stern Izsák, a házaló zsidó“ kezére juttatni. (Sensatio.)

Az aradi ig. Már követem alásan, a kérdés itt ez: lenni vagy nem lenni? Addig nem süthet reánk a siker arany napsugara, a mig nemes művészetünk föllengző szárnylengedelmeit szünetlenül elzsibbasztja s szent gerjedelmeink ihlett szikráit kegyetlen fagyvirágainak jege alatt könnyörtelenül lelohasztja a t. cz. közönség.

Egy hang. Tán közönség?

Az aradi ig. Oh nem, instálom átossággal, a közönség, az ypsilonos közönség! A közönség közönsége. És itt nem győzhetünk le „közönyt közönnnyel“, nem bizhatunk „ál jó barátok“ ígéreteiben, hanem csak oly törvény segíthet rajtunk, mely szerint minden állampolgár tartozik hetenkint legalább tizszer színházba menni, vagy ennek nem eszközölhetése esetében az illető illetékek hazafias fillérosszegeit a szini oltár... azaz, hogy pénztárba depónálni. (Zajos tetszés.)

A szegedi ig. T. előttem szólott kollegánk a törvény alapjára állott, de én azt hiszem, hogy erre nem is volna szükség. (Ohó!) Én ugyhiszem, hogy az a 70,000 forint, melyet a pesti nemzeti színház subventióképen huz, elég az egész ország színészetének. (Nagy láрма és heves mimika.) Méltóztassanak meghallgatni. (Le vele! Elnök csenget; a jelenlevők hirtelenében azt gondolván, a függöny gördül fel, egyszerre megakadnak.) Ugy értem én azt uraim, hogy csak szedje a nemzeti színház tovább is subventióját, de tagjai soha se játszanak a nemzeti színházban, hanem az intendáns uralmával kötött szerződéseik értelmében kötelesek legyenek folyvást szanaszét utazgatni az

AZ INSURGENS LESZURJA A NEMZETŐRT —

A NEMZETŐR LESZURJA AZ INSURGENST,

ÉS MINDAKETTEN EZT KIÁLTÁK: „VIVE LA FRANCE!”

APRÓ HIREK.

* **A kolozsvári színház** jubileumát, miután Jókai miatt az erdélyiek róla megfélekedtek, a terézvárosi zsidó polgárok fogják megülni.

*

☉ **Hogy európai állásunk** a jelen kormány alatt mennyire hanyatlott, mutatja azon körülmény, hogy a „New-York-Herald“, mely a legkisebb európai ministerkrízisből is távirati tudósítást közölt, még nem vett tudomást Jókai parókájáról. Bezzeg, ha Tisza volna a minis-terelnök!

*

+ **Irodalom.** Hegedüs Sándor ur, a napi sajtó szorgalmas munkatársa, ki nemcsak naponként megjelenő vezércikkeivel, hanem mint legnagyobb regényírónk leendő veje is halhatatlan érdemeket szerzett az irodalom körül, egy diszkótetbe gyűjtötte azon irodalmi remekeket, melyek Jókai parókájának alkalmából keletkeztek. Az „Athenaeum“ minden erejét fogja összeszedni, hogy a kiadvány külalakja méltó legyen a tartalomhoz. A czimlap a parókát készített fodrász arczképét fogja örökíteni.

*

☾ **Jókai Mór** és neje Kolozsvárról való elutazásuk napján falragaszokon köszönték meg az erdélyiek vendég-hajszerezetét.

*

× **A kolozsvári jubileum** „A Jókai pár Erdélyben“ czim alatt befejeztetvén, a színészpár Pestre visszatértevel a fővárosi lakosság a husvét ünnepeét „A Jókai pár a Calvárián“ czim alatt fogja megülni.

*

△ **A pesti népszínház** eszméje a valósuláshoz közel áll. Egy dús gazdag ellenzéki képviselő, mint halljuk, késznek nyilatkozott 100 db. 1000 forintos részvényt irni alá Jókai parókájának alkalmából.

*

< **Deletter** fodrász mindezeknél fogva kijelenti, hogy nem tehet róla, ha parókája nem lesz sokáig használható, mert ily szörnyű módon még nem koptattak parókát, mint ezt.

*

= **Csávolszky** Lajos érdekes berlini leveleinek folytatásában csodálkozva konstatálja, hogy Berlinben csupa új kápu van, s hogy őt mindenki Tögyi Tityi Tátyinak nézi.

*

☉ **Egy másik levelében** utazó hazánkfia azon fájalmának ad kifejezést, hogy Berlinben még nem látott embert ásitozni, s hogy ilyennek szeretné a magyar embert! Számos magyar e leczkét megszívlelve, elhatározta, hogy nem olvassa többé az „Ellenőrt.“

*

— **Egy harmadik** levele elbeszéli Bismarckkal való conversatióját, melyben a német nyelv hiányos ismerete t. hazánkfiának némi nehézséget okozott. A többek közt Bismarck kérdésére, hogy mily fokon áll a magyaroknál az intelligencia, t. barátunk azt felelte: „O, meine Landsleute sind nicht so dumm, wie ich ausschau.“

*

* **Helfy** Ignác, tekintettel a skorpió feltűnést okozó berlini leveleire, bizalmas levélben figyelmeztette Csernátont, hogy szüntesse meg azok közlését, mert — ugymond — „az efféle ostobaságot az okos szerkesztő csak akkor adja ki, mikor maga írta.“

*

+ **Összeállítás.** Drezdáról tudós szá—kirónk elmés összeállítással följegyzi: „Gyönyörű, erkölcsös város; kávé- és bordélyházak nincsenek.“ Hasonló összeállítással rendelé minap egy a kávéházba lépő vendég: Marqueur! Retiradekulus és Ellenőr!

*

§§ **Felekit** választották meg a vidéki színészek congressusán elnöknek. Méltán. Jobb vidéki színészt nem is találhattak volna.

BUFFET.

- A. képv. Uram, ön hitvány ember.
 B. képv. Uram, sértés akar ez lenni?
 A. képv. Igen is, az.
 B. képv. Akkor, ha sértve érzi magát, hívjon ki.
 C. képv. (D. képviselőhöz.) De furcsa, hisz ő a sértett fél!
 D. képv. (C. képviselőhöz.) Ugy van, csak hogy más interpunctióval: ő, a sértett, fél.

SCHILLERBŐL.

A párisi insurgensek Schiller „Lied an die Freude“ czimű költeményéből egymásután szedik ki a mottókat. Rothschildnél tisztelegvén ezt idézik: „Seid umschlungen Millionen!“ A pénzügyminister bureaujában meg ezt: „Unser Schuldbuch sei vernichtet“ s végre Napoleonra emlékezvén: „Bettle'r werden Fürstenbrüder.“ (Ez meglehet, de megfordítva szerettük volna.)

Scorpió uti levelei.

Berlin, april 2.

II.

Nagyszerű nép ez a porosz! Mily takarékos! Nevét is közösen viseli az oroszszal, csak egy betűvel tolta meg, mert így mutyiban olcsóbban kapja. Az alkotmányosságot is csak takarékosági szempontból nem hozzák be, mert — azt mondják — igen sok hivatal kellene a független emberek fékentartására. Azért jobbnak és olcsóbbnak tartják az alkotmányos látszattal bíró absolutismust. Nagyszerű nép!

Egy nagyszerű utca-utczagyerköczzel beszéltem. Utca-utczagyerköcz, kérem, valóságos csirkefogó, félkoldus, de én még soha sem láttam emberben annyi tudományosságot és ismereteket. Egészen elhültem, oly nagyszerű dolgokat beszélt csak azt sajnálom, hogy berlini szójárása miatt nagyszerű beszédét nem érthetém.

Ha azonban egy dolog ellen lehet némi kifogásom — az a valóban nagyszerű berlini konyha, mely a takarékoság netovábbja. A takarékos-tűzhely igazi spórherd, mert minden tűz nélkül készítik a hideg konyhát, amennyiben az emberek a legtáplálabb ételnek találják a friss kúti vizet. Azt mondják, hogy csak az idegenek kedvéért főznek s az ételek valóban az egyszerűség nagyszerűségét képviselik. Sem fűszert, sem zöldséget, sem húst nem kevernek az ételek közé, hanem merő tudományból élnek. Még czukkedli helyett is logarythmusoka ropogtatnak. Elzászra, Lotharingiára, Lieflandra, Esthlandra, Ausztriára és Magyarországnak Pozsonyig terjedő részére ásitoznak csak; különben sohasem láttam egyet sem ásitani közülök.

Ma egy családnál tettem látogatást, melyhez ajánló levéllel volt ön szives ellátni. Kiekebusch tanácsos a legderekabb férfiak egyike, kikkel hosszas és viszontagságos utazásomban találkoztam. Fia, ki Versaillesból tért meg, művészileg és tudományosan képzett férfi, mit az is bizonyít, hogy a versaillesi képtárból és drága kézirat- és könyv-gyűjteményből a legszebb példányokat küldé szeretett csuládjának. Bezzeg a mi barbár honvédeinknek kisebb gondja is nagyobb volna annál, hogy vitéz tudományosságának és hősi műveltségének ily bizonyítékaival igyekeztek volna kivívni a haza elismerését.

Hiába, hátra vagyunk!

Szerencsétlen nemzetem!

Kiekebusch Algebiella, a legidősbik kisasszony, ez idő szerint sauzskrit szakácskönyv szerkesztésével van elfoglalva, míg a legifjabbik, a 27 éves Krimhild, noha valószínű gyermek még, a fotografiának a cseremiszt, turul, alán, góth és csuvasz törzsekre gyakorolt befolyásáról tart a családi tűzhely körül felolvasásokat.

Nagyszerű!

Szegény magyar honleányok! Szegény Kuglófsteinek és Kotlikok!

Tegnap bementem a reichsrathba; azaz — én a poroszokkal nem akarok úgy bánni, mint a mi németeinkkel szoktam — voltam a német birodalmi gyűlésben. (A mi most következik, kérem ciceróból szedetni.)

Voltam köztük és láttam!

Hallatlan!

Arról volt szó, hogy Németország roppant hatalmi állást vívott ki és nem emelkedett föl ellene egy hang sem az ellenzékéből. Vártam hatalmas beszédeket, hosszú fejtegetéseket, és senki sem szólt. Óh, a mi Tiszánk mily remek szónoklatokat tarthatott volna az ő specificus pomerániai vagy meklenburgi álláspontjából, ha német porosznak születik.

Mármár vissza akartam vonni minden dicséretemet, mikkel a nagyszerű poroszt megkoszorúztam: midőn egy mellettem álló ur (gondolom a szász király volt) megnyugtatót, hogy hiszen ez csak most van így. Majd ha megerősödött a német egység, akkor fognak ellene hősileg küzdeni mindazok, kiknek meggyőződésük őszintén oldenburgi, tisztán hesseni, valóságosan ingelfingeni vagy telivér nassau.

Most rendes garmondban bucsúzó el jövő levélemig, melyet hogy szintén ki fog adni, az biztosít, hogy ez eddigieket is kiadta.

Csoválszky.

A szerkesztő postája.

Pest, D—y K. Bátran beküldheti — oda. Biztosítjuk, hogy meg fog jelenni, oly silány. Egyébkint, köszönet a szives figyelemért. — **Perjámos, L.** Nem valik be. — **N. Várad, S. B.** Tehát mégis igaz. Pedig azt állítja, hogy a „falusi lakodalomban“ nem fordul elő sugási jelenet. — **Pest, L. S—r.** Átadjuk rajzolónak. A „pattogatott kukoricaszemek“ nem pattognak. — **Száz-bereg, B.** Ön a 99-dik, ki ez iránt interpellál minket. Nem tudjuk megmondani, miben mult, hogy K. nem rajzol az „Ü—nek“, noha ugyancsak nagyra voltak vele. Abban, úgy hiszszük, igaza van önnek: hogy valamint Klics, úgy Jankó is, csak a „Borsszem Jankónak“ tud pompásan rajzolni, mint erről legutóbbi számunk is fényesen tanuskodik. Köszönet a buzgalomért. — **Bécs, St. R.** Miért nem négyet is? Nem sokból áll az egész, és nincsen benne semmi boszorkányság — csak nem kell oly rosszul csinálni, mint a többi. Ezen tekintetes urak azt hiszik: elég, ha olvasatlanul dobják a szedő elé a kéziratot és ha rimázkodnak a közönségnek. Kevésben közülök van izlés, szorgalom, lelkiismeret és — öntudat. — „Névvel nevezett.“ Utáztatokat, ha még oly sikerültek is, nem adunk. A szivar dolgában különben egyet értünk önnel. A jó regália t. i. jobb a két krajczárosnál. — **Egy hangversenyző.** Jóizü tréfa. Legközelebb megjelen. Noha későn, de fájdalom — mindig apropos. — **Fox, Fox tajfel!** — **Pest, D. N—or.** Folytassa. — **Bossácsa R. P.** Van benne él, csak hogy hosszas és tán meg is késett. — **Miskolcz, A. L.** Gyönge dolgok. — **Bécs, B. Gy.** Nem üti meg a mértéket. Aztán Klicset ócsárolni legkevésbé illenek hozzánk.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(két sas-utca 24-ik sz.)

RÉSZLET-IVEK

 kamatszelvevényekkel.

Számos vevőim naponkint felszólítanak, hogy

török sorsjegyekre is részletiveket

bocsássak ki; én a játéktervet szigorúan átvizsgáltam, és úgy találtam, hogy ez minden létező sorsjegyet előnyösségben fölülmul, minek folytán elhatároztam magamat t. megbízóim kívánatát teljesíteni.

Váltóüzletem sok évi fentartása óta e jelszóval:

„Csak Fortunánál található a valódi szerencse“

elvemül felvettem, a t. közönségnek mindig valamit ujat, előnyöset és hasznothozót ajánlani; ezuttal is oly arrangement-t hoztam létre, melynek következtében a befizetett részletek biztosíttatnak, a befizetett pénz kamatot hoz, és a résztvevő külön ingyen a két legérdekesebb és legelőnyösebb sorsjegyekre, melyet csak az európai tőzsdei árjegyzék bír felmutatni, egyedül és valamennyi nyerőre játszik.

Ugyanis 30 havi részletben 10 frtjával kapható nálam:

1 ötöd 1839. Rothschild állam-sorsjegy

és egy egész

3% teljesen befizetett 400 frankos török állam-sorsjegy.

Az 1839-iki Rothschild-sorsjegyeknek még csak 6 huzásuk lesz, a legközelebbi 1871. június 1-én történik, főnyeremény 220,000 frt. p. p.

Egy ötöd 1839-iki sorsjegy kihuzott sorozatát kötelezem magamat 260 frton egy hónappal a sorozathuzás után beváltani.

A 400 frankos török-sorsjegyeknek minden két hónapban van egy huzásuk, és pedig június 1-én, augusztus 1-én, október 1-én, december 1-én, február 1-én, april 1-én.

Főnyeremény 600.000, 300.000 stb. frank aranyban.

A legkisebb nyerő, melyet mindegyik sorsjegynek nyerni kell, 400 frank aranyban; külön fizetek a befizetés tartama alatt kamat fejében 30 frankot aranyban s e ezéltől a részletivek mindegyikén 5 db szelvény van 6 frankjával, melyek váltóüzletemben 6-6 hónaponként aranyban és minden levonás nélkül beváltatnak.

 Az első 10 frtos részlet befizetésével a vevő miadkét sorsjegy birtokába lép és úgy az egész nyereményekre mint a kamatélvezetre egyedüli igénynyel bír.

 Sorsjegyeim, melyek felől részletiveket kiállítok, bármikor megtekinthetők és minden órában kiválthatók.

 Előbb teljesített részletekért 6% évi kamatot engedek.

 Megkötött üzletek semmi szín alatt fel nem bonthatók.

Ezen beosztással úgy a játékkedvelő közönségre, mint azokra, kik tőkájukat jól akarják kamatoztatni, teljes tekintettel voltam, és azon kellemes reményben, hogy a tisztelt közönség tömeges részvétellel fog megtisztelni,

vagyok tisztelettel

Huzási jegyzékek

ingyen és bérmentve küldetnek minden huzás után, még akkor is, ha az eredeti sorsjegyek már kiváltattak.

FISCHER M. L.

váltóház a „Fortunához“ Pesten.